

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ДЪРЖАВАТА КАТАР ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ

Ратифицирана със закон, приет от 41-ото Народно събрание на
21 октомври 2010 г. - ДВ, бр. 87 от 2010 г. В сила от 23 декември 2010 г.
Издадена от Министерството на финансите
Обн. ДВ. бр.7 от 21 Януари 2011г.

Правителството на Република България и правителството на Държавата Катар, Желаяйки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци на доходите, с цел да насърчат и укрепят икономическите отношения между двете страни, се договориха както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от страна на едната договаряща държава или на неин орган на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху общия доход или върху отделни елементи на доходите.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази Спогодба, са по-специално:

а) в Катар

- данъците върху дохода
(по-нататък наричан "катарски данък"); и

б) в България:

(i) данъкът върху дохода на физическите лица;

(ii) корпоративният подоходен данък;

(по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата се прилага и за всички идентични или подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:
 - а) терминът „Катар” означава сухоземната територия на Държавата Катар, вътрешните води, териториалното море, включително неговото дъно и подпочвено пространство, въздушното пространство над тях, изключителната икономическа зона и континенталния шелф, върху които Държавата Катар упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с разпоредбите на международното право и катарското национално законодателство и вътрешна уредба;
 - б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;
 - в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Катар или България, според изискванията на контекста;
 - г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всякакво друго сдружение от лица, което се третира като лице за целите на данъчното облагане
 - д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяко образувание, което се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;
 - е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;
 - ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно транспортно средство, експлоатирани от

предприятие на едната договаряща държава, освен ако корабът, самолетът или шосейното транспортно средство се експлоатират изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

з) терминът "компетентен орган" означава:

- (i) за Катар, министъра на икономиката и финансите или негов упълномощен представител; и
- (ii) за България, министъра на финансите или негов упълномощен представител;

и) терминът "национално лице" означава:

- (i) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на едната договаряща държава;
- (ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто статут се определя от действащото законодателство в едната договаряща държава.

2. При прилагането на разпоредбите на Спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава, всеки термин, който не е определен в нея, има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в приложимото данъчно законодателство на тази държава, има предимство по отношение на значението на този термин, определено в други закони на тази държава.

Член 4 Местно лице

1. За целите на тази Спогодба понятието "местно лице на едната договаряща държава" означава:

- а) в случая на Катар, всяко физическо лице, което има постоянно жилище, център на жизнени интереси или обичайно пребиваване в Катар и дружество, учредено или притежаващо място на действително управление в Катар. Терминът също така включва и Държавата Катар, неин орган на местната власт или неин законоустановен орган;
- б) в случая на България, всяко лице, което съгласно законодателството на България е данъчно задължено в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество и включва също България или неин орган на местната власт. Този термин обаче не включва лице,

което подлежи на данъчно облагане в България само по отношение на доходи от източници в България.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя както следва:

- а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете договарящи държави, то се счита за местно лице само на договарящата държава, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);
- б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена, или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;
- в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;
- г) ако качеството „местно лице“ на едно физическо лице не може да бъде определено съгласно разпоредбите на букви (а), (б) и (в), компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал.1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице само на държавата, в която е учредено.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница;

- е) помещения, използвани като места за продажба;
- ж) стопанство или плантация; и
- з) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за проучване, добиване или използване на природни богатства;

3. Терминът „място на стопанска дейност” включва също така:

- а) строителна площадка, строителен, монтажен или инсталационен обект, или всякаква дейност по надзор, свързана с такава площадка или обект, но само когато такава площадка, обект или дейност продължават за период или периоди, надвишаващи 6 месеца в рамките на всеки 12-месечен период; и
- б) предоставянето на услуги, включително консултантски услуги, от предприятие чрез негови работници или друг персонал, нает от предприятието за тази цел, но само когато дейностите с такъв характер продължават (за същия или свързан обект) на територията на договаряща държава за период или периоди, надвишаващи 6 месеца в рамките на всеки 12-месечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържане на определено място на дейност изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържане на определено място на дейност, изключително за извършване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието; или
- е) поддържане на определено място на дейност единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение, че цялостната дейност на това определено място на дейност, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 7, действа от името на предприятие, като има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Независимо от предходните алинеи на този член, се счита, че застрахователно предприятие на едната договаряща държава, освен в случаите на презастраховане, има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако събира застрахователни премии на територията на тази друга договаряща държава или застрахова рискове, възникнали там, чрез лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 7.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Въпреки това, когато дейностите на такъв представител са предназначени изцяло или почти изцяло за това предприятие и между това предприятие и представителя в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, то той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по

размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за правото на разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси; кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за предоставяне на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на тези разходи, които са извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място, които се признават за разход съгласно разпоредбите на вътрешното законодателство на договарящата държава, в която е разположено мястото на стопанска дейност.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; възприетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи, печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат същр и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия, в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените

условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава може да направи съответната корекция на размера на данъка, начислен върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави, при необходимост, ще се консултират един с друг.

Член 10 Дивиденди

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, се облагат с данък само в тази друга държава.

2. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението е местно лице.

3. Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай, се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

4. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намираща се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи произхождащи в тази друга държава.

Член 11 Лихви

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 3 процента от brutната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2, лихвите, произхождащи от едната договаряща държава, са освободени от облагане с данък в тази държава, ако техен получател и действителен притежател е:

- а) Правителството или орган на местната власт на другата договаряща държава; или
- б) (i) за Катар, Катарската централна банка, Катарския инвестиционен фонд, Главния пенсионен орган на Катар, законоустановените органи, Катарската банка за развитие и всяка друга финансова институция изцяло притежавана от Правителството на Катар, и

(ii) за България, Българска народна банка (Централната банка);
- в) всяка друга банка или правителствени финансови институции/агенции, които могат да бъдат одобрени по взаимно съгласие между двете договарящи държави.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато плащецът е местно лице на тази държава. Когато обаче плащецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от

държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато, поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutния размер на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и филми, записи или дискове за радио-или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионни възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност разположено там или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай съответно се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат, че произхождат от едната договаряща държава, когато платещт е местно лице на тази държава.

Когато обаче платещт на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с което е възникнало задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава, от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава или на движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава, от прехвърляне на кораби, самолети или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, предназначено за използването на такива кораби, самолети или шосейни транспортни средства, се облагат само в тази договаряща държава.

4. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14
Независими лични услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава, във връзка с професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен при следните обстоятелства, когато такива доходи могат да се облагат с данък и в другата договаряща държава:

- а) ако то има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за целите на извършваната от него дейност; в този случай само такава част от дохода, която е причислима към тази определена база може да се облага с данък в тази друга договаряща държава; или
- б) ако то пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, които възлизат на или надвишават общо 183 дни за всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ през съответната данъчна година; в този случай само такава част от дохода, която е получена от неговата дейност в тази друга държава може да се облага с данък в тази държава.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15
Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19 и 20 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако:

- а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди ненадвишаващи общо 183 (сто осемдесет и три) дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и
- б) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, която работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет или шосейно транспортно средство, използвано в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази държава.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член, заплати, надници, добавки и други възнаграждения, получени от служител, който е ръководител на местно представителство на предприятие на едната договаряща държава, експлоатиращ кораби, самолети или шосейни транспортни средства, и който пребивава в другата договаряща държава, се облагат с данък само в първата посочена държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант или спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист, в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава, от дейности, извършвани в другата договаряща държава, както е предвидено в ал. 1 и 2 на този член, се освобождават от облагане с данък в тази друга държава, ако посещението в тази друга държава е финансирано повече от 50 процента от фондове на всяка от договарящите държави или техни органи на местна власт или се осъществява в рамките на споразумение за културно сътрудничество или договорености между правителствата на договарящите държави.

Член 18

Пенсии, анюитети и подобни плащания

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 19, пенсии и други подобни плащания във връзка с трудово правоотношение в миналото, както и анюитети, изплатени на местно лице на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава.
2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, изплатени пенсии и други подобни плащания, извършени на основание обществена схема, която е част от социалноосигурителната система на едната договаряща държава, се облагат с данъци само в тази държава
3. Терминът “анюитет” означава определена сума, която се изплаща периодично в определено време пожизнено или в течение на определен или определен период от време, в изпълнение на задължението за пълно и съответно възстановяване на извършените плащания в пари или в тяхна равностойност.

Член 19

Държавна служба

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган, се облагат с данък само в тази държава.
б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения, обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:
 - (i) е гражданин на тази държава; или
 - (ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.
2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава, или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган, се облагат с данък само в тази държава.
б) Такива пенсии обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.
3. Разпоредбите на членове 15, 16, 17 и 18 от тази Спогодба се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения, както и на

пенсии, за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което е или е било непосредствено преди посещението си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и което, по покана на правителството на първата посочена договаряща държава или на университет, колеж, училище, музей или друга културна институция на тази първа посочена договаряща държава, или по официална програма за културен обмен, пребивава в тази договаряща държава за период, ненадвишаващ три последователни години единствено с цел преподаване, изнасяне на лекции или извършване на научни изследвания в такава институция, се освобождава от данък в тази договаряща държава по отношение на възнаграждението му за тази дейност.

2. Разпоредбите на ал. 1 на този член не се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези изследвания не са предприети в обществен интерес, а преимуществено за лично облагодетелстване на определено лице или лица.

Член 21

Студенти и стажанти

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди посещението си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който пребивава в първата посочена договаряща държава единствено с цел образование или стаж, получава за целите на своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава, при условие че тези плащания произхождат от източници извън тази държава.

2. По отношение на финансови помощи, стипендии и възнаграждения за положен труд, които не са обхванати от ал. 1, студентът или стажантът, посочен в ал. 1, в допълнение ще се ползва за периода на своето обучение или стаж от същото данъчно освобождаване, облекчение или намаление на данъците, каквото се предоставя на местните лица на държавата, която той посещава.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо къде възникват, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава, което извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращ се там място на стопанска

дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с което са изплатени доходите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай съответно ще се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14.

Член 23

Премахване на двойното данъчно облагане

Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, първата посочена държава ще допусне като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице, сума равна на данъка, платен в другата държава, при условие че такова приспадане няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към доходите, произхождащи от тази друга държава.

Член 24

Равенство в третирането

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства, и по-специално във връзка с качеството местно лице, са или могат да бъдат подложени.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, няма да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се счита като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на чл. 9, ал. 1, чл. 11, ал. 7 или чл. 12, ал. 6, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на това предприятие, ще се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане, или свързаните с

него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

5. Необлагането на катарските национални лица според катарското законодателство няма да се счита за дискриминация съгласно разпоредбите на този член.

6. Терминът "данъчно облагане", използван в този член, означава данъците, които са обхванати от тази Спогодба.

Член 25

Процедура по взаимно споразумение

1. Когато едно местно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му е по чл. 24, ал. 1, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане по случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, включително и чрез съвместна комисия, състояща се от тях самите или техни представители с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 26 Обмен на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, която е необходима за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или на националните законодателства, отнасящи се до данъци от всякакъв вид и описание, налагани от договарящите държави, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на тази Спогодба. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2.

2. Всяка информация, получена по ал. 1 от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава. Ако тази информация обаче се счита по правило за секретна в предоставящата държава, тя ще се разкрива само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, или решаването на жалби във връзка с данъците, предвидени в Спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на едната договарящата държава задължението:

- а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите или административната практика на тази или на другата договаряща държава;
- б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;
- в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на общественения ред (*ordre public*).

4. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава ще използва своите средства за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от алинея 3, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма интерес за свои данъчни цели от такава информация.

5. Разпоредбите на алинея 3 в никакъв случай няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на

информация само поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, пълномощник или лице, което действа като представител или довереник, или поради това, че тя е свързана с притежаване на участие в определено лице.

Член 27

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищр в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

Член 28

Влизане в сила

1. Всяка от договарящите държави ще уведоми писмено другата по дипломатически път, че са изпълнени процедурите, предвидени в нейното законодателство, за влизане в сила на тази Спогодба. Спогодбата влиза в сила от датата на по-късното от тези уведомления.

2. Разпоредбите на тази Спогодба ще се прилагат:

- а) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила; и
- б) по отношение на другите данъци, за данъчни години, започващи на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила.

Член 29

Прекратяване

1. Тази Спогодба остава в сила докато бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка от договарящите държави може да прекрати действието на Спогодбата по дипломатически път, като уведоми писмено другата за прекратяването поне шест месеца преди края на всяка календарна година, след изтичане на период от пет години от датата на нейното влизане в сила.

2. Тази Спогодба ще престане да действа:

- а) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението; и

б) по отношение на другите данъци, за данъчни години, започващи на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

Съставена в Доха, на 22 март 2010 г. в два оригинални екземпляра, на български, арабски и английски език, като трите текста имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването, меродавен е английският текст.

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

.....П.....

Николай Младенов,
Министър на външните
работи

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
ДЪРЖАВАТА КАТАР:

.....П.....

Юсуф Хюсейн Камал,
министър на финансите и
икономиката